

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK
ÉS ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET IGAZGATÓ-VÁLASZTMÁNYA ÁLTAL
KIKÜLDÖTT LAPBIZOTTSÁG FELÜGYELETE MELLETT

SZERKESZTI:

BUND KÁROLY,

EGYESÜLETI TITKÁR.

NEGYVENKETTEDIK ÉVFOLYAM.

V. FÜZET.

1903. MÁJUS HÓNAP.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 15.-IK NAPJÁN.

Ara egy évre, azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 16 kor. Az egyesület azon alapító tagjainak, kik legalább 300 koronát alapítottak, ingyen jár, míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett ára 6 kor. Rendes tagoknak a 16 kor. évdíj fejében szintén ingyen küldetik meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület időközönként megjelenő közérdekű kiadványai (népszerű erdészeti ismeretek tára stb.), valamint a hirdetések (állandó melléklet) az előfizetési ár fejében a lappal *ingyen* küldetnek meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., Alkotmány-utca 6. szám.

A lapnak legkésőbb minden hónap 20. napjáig a t. egyesületi tagok vagy előfizetők kezeihez kell jutni. Ellenkező esetben posta-jegygyel „reclamatio” teendő.

BUDAPEST, 1903.

“PÁTRIA” IRODALMI VÁLLALAT ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMÁSA

ÜLLŐI-ÚT 25. SZ. (KÖZTELEK).

Tájékozásul.

Munkatársaink s azokká lenni kívánó ügybarátaink tájékozására a következőket jegyezzük ide:

Az „Erdészeti Lapok“ eddigi tartalmában nyilvánult elveket jövőre is megtartjuk, közleményeink körébe fogadjuk az erdőgazdaság összes ágainak művelésére és ismertetésére szolgáló értekezéseket s a gazdálkodás gyakorlati alkalmazására vonatkozó bárminemű tudósításokat, valamint felvesszük az erdészetet közlelről érdeklő s azzal mintegy rokoni kötelékben lévő vadászati ügyeket is.

Az e lapokban megjelenő közlemények szerzői megfelelő írói díjban részesíttetnek és pedig:

Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást nem igényel 40—48 K.-ban.

Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást igényel, avagy idegen nyelvből eszközölt szabatos fordításért 24—32 K.-ban.

Egy nyomtatott ivnyi oly fordításért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást igényel 16 K.-ban.

Munkatársaink tiszteletdíját a szerkesztőség az év végével küldi meg, kívánatra azonban előbb is.

Azokat, kik minket lapunk feladatának megoldásában munkálatokkal támogatni kívánnak, kérjük, hogy dolgozataikat a nyomdában való könnyebb és gyorsabb kiszedhetés végett csak egyes félvékre, s ilyeneken is csak az egyik oldallapra, mint mondani szokták, törött alakban írják. A ki cikkkét ugy kívánja közöltetni, hogy azon *változtatás* ne tétessék: ebbeli feltételét a kézirat beküldése alkalmával sziveskedjék kijelenteni. A cikkekhez tartozó rajzok kidolgozására nézve megjegyezzük, hogy azokat sima, fehér papíron, legalább kétszer olyan nagyságban kell készíteni, mint a milyen nagyságban azokat a szerző a lapba felvételni kívánja. Ugyanilyen mértékben nagyítva kell a rajzhoz tartozó felírásokat, betűket s egyéb jelzéseket is alkalmazni. Tiszta és szép másolatokat csak hasonlóan kidolgozott eredeti után lehet várni, Kéziratok nem küldetnek vissza.

A lapunknak szánt dolgozatok bérmentve ezen czim alatt küldendők: „Az „Erdészeti Lapok“ szerkesztőségének *Budapest*en, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. szám“.

Óhajtjuk, hogy a magyar birodalom minden egyes vidékéről minél számosabb munkatársat birjunk, kik a körükben felmerülő erdészeti napikérdésekről, műszaki és üzleti vállalatokról, faárakról s előforduló eseményekről, habár ezek az illető helyi viszonyok közt még olyan jelentékteleneknek is látszanának, lapunknak gyors és lehető alapos tudósítást tegyenek.

A szerkesztő.

Az Erdészeti Lapokban megjelenő közleményekről a szerkesztőség a nyomdai költségek megtérítése esetén *különlenyomatokat* is készített a szerzők számára. A nyomdai költség (füzve, de boríték nélkül) a következő:

30 példány: 16 oldalas ivenkint 7 K. — fill.: 8 old. iv, 4 K. 40 fill.

50 „ „ 16 „ „ 8 „ — „ 8 „ „ 4 „ 80 „

100 „ „ 16 „ „ 10 „ — „ 8 „ „ 6 „ 60 „

Zöld borítékkal ellátva, a különlenyomatok előállítása 30 példánynál 3 K. 60 fill., 50 példánynál 4 K.-val, 100 példánynál 5 K.-val többé kerül.

Bartha Gyula †

18. Szálaló vágásos haszonfa-gazdaság lúcfenyvesben. Az előtérben csoportosan megtelepült fiatalos.

(Schwarzwald. — Kaán K. felvétele).

19. Szálaló vágásos haszonfa-gazdaság mellett létesült fiatalos.

(Schwarzwald. — Kaán K. felvétele.)

20. Elegyetlen lúcos természetes felujulása.

(Württembergi Schwarzwald, baiersbronni főerdészség. — Kaán K. felvétele.)

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E

Kiadó :
Az Országos Erdészeti Egyesület.

Szerkesztő :
Bund Károly.

Megjelenik minden hónap 15.-én.

Negyvenkettedik évf.

V. füzet.

1903. május hónap

Előfizetési díj egy évre 16 kor. Az Országos Erdészeti Egyesület oly alapító tagjai kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alap. tagok, kik 300 kor.-nál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes ártért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. szám, II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Nagyborosnyói Bartha Gyula,

m. kir. főerdőtanácsos.
1856—1903.

Alig hangzottak el a bucsu panaszos szavai egyik érdemekben dus szaktársunk fölött s ismét gyászolnunk kell egyikét szakunk vezető férfiainak.

Az állami erdőtisztikarnak egyik tevékeny munkása hunyt el, a ki csendes és zajtalan, de a végső kimerülésig nem lankadó munkával kivivta a köztisztviselő legszebb jutalmát, a jóra fordított szorgalom elismerését és a vele érintkezők bizalmát, tiszteletét s becsülését.

Bartha Gyulának korai elhunytá vesztesége az állam-erdészetnek, az erdészeti szaknak s az Országos Erdészeti

Egyesületnek, mely utóbbinak tevékenységében is, mint annak igazgató-választmányi tagja, mindig lelkiismeretesen részt vett.

Maga volt a szorgalom, a becsületesség, a korrektség és a rend. A milyen komolysággal, épp oly kötelességtudással végezte hivatalos teendőit és emellett a társadalmi érintkezés legszeretetre méltóbb s legmegnyerőbb modorát meghatározó szerénységgel kötötte össze.

Szerencsés volt, de végzete nem akarta, hogy az is maradjon. Emelkedése, mely őt ide a fővároshoz kötötte, volt végzete.

A gyilkos kór ellen, melynek lappangó csiráit régtől viselhetette, panaszt nem hallatva, pihenést alig keresve küzdött, míg a főváros levegője, a sok s felelősségterhes munka erejét el nem lankasztotta s végül élete nemes lángját ki nem oltotta.

Könnyezve állottuk körül sirját, ki jó szívével, nemes s nyílt jellemével mindegyikünk osztatlan szeretetét és tiszteletét megszerezte.

Alig hisszük, hogy sok, jó ismerőse közül volna valaki, a ki őszintén, mélyen ne fájlalna korai elhunytát, kegyelettel meg nem őrizné emlékezetét az elhunyt érdemes kartársnak, buzgó szaktársnak és a kir. erdőfelügyelői kar feledhetetlen jó főnökének.

*

Nagyborosnyói *Bartha* Gyula 1856. év január hó 19-én az udvarhelyvármegyei Bibarczfalván született. Középiskolai tanulmányait Marosvásárhelyen az 1874. évben fejezte be. Ezután a selmeczbányai akadémián mint ösztöndíjas hallgató jó sikerrel végezte az erdőmérnöki szakiskolát. Az akadémia elvégzése után 1878-ban a kolozsvári erdőigazgatósághoz került erdőgyakornoknak. 1880-ban tette le az erdészeti államvizsgát. 1881-ben mint helyettes

erdész a reketői erdőgondnokság, 1882-ben pedig a herbusi farktárgondnokság teendőinek végzésével lett megbizva. 1884-ben III. oszt. alerdőfelügyelővé a nagyszebeni erdőfelügyelőséghez nevezték ki és 1887-ben II. osztályúvá előléptetve a pécsi erdőfelügyelőséghez helyezték át, hol 1889-ben a kaposvári központi erdőgondnokság vezetésének teendőivel is egyidejűleg megbízták. Az 1891. évben I. oszt. alerdőfelügyelővé lépett elő, majd át-helyezték Brassóba, hol 1892-ben kir. erdőfelügyelővé nevezetett ki. Az 1893. évben megházasodott. Feleségül vette ollótejedi Ollé Jolánt, kivel mindvégig a legboldogabb házasságban élt. 1894. évben a középponti főerdőfelügyelői állás helyettesítésének teendőivel lett megbizva, majd kitartó szorgalma elismerésül 1898. évben főerdőtanácsossá és az erdőfelügyelőségi ügyosztály vezetőjévé nevezetett ki.

Betegsége ellen gyógyulást keresve többször utazott, először a magas hegységi fenyvesekbe, azután már csak a délvidékre. 1901. év telén a magyar tengerparton, ugyanazon év nyarán Reichenhallban, 1902. év telén Arcoban és 1903. év kora tavaszán San-Remóban keresett megkönnyebbülést. San-Remóból nagy betegen visszaérkezve, a budai vörös-kereszt kórházban lehelte ki nemes lelkét.

Temetésén, mely május hó 2-án nagy részvét mellett folyt le, a gyászoló családon kívül jelen volt *Darányi* Ignác földmivelési miniszter, nemeskéri Kiss Pál államtitkár, dr. Bedő Albert ny. államtitkár, országgy. képviselő, Sóltz Gyula, Horváth Sándor, Tavi Gusztáv, Nagy Gábor min. tanácsosok, Vadas Jenő m. kir. főerdőtanácsos, akad. tanár, a földmivelésügyi ministerium erdészeti főosztályának tisztviselői teljes számmal, igen sok kir. erdőfelügyelő és számos más budapesti és vidéki kartárs.

Örizzük meg emlékét kegyelettel!

Cs. Gy.